23/02/2023

Σαρακοστή πώς;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο άνθρωπος του καιρού μας έχει στην σκέψη του την Σαρακοστή ως μία περίοδο κάθαρσης, τροφικής αποτοξίνωσης, προετοιμασίας για το Πάσχα, όχι σε επίπεδο αλλαγής ζωής, αλλά διατροφής.

Περισσότερο τού μοιάζει η περίοδος αυτή ως μία μνήμη που έρχεται από το παρελθόν, τον συνδέει ίσως με το χωριό, τους παππούδες και τις γιαγιάδες, τον οδηγεί τα βραδινά της Παρασκευής στην **Εκκλησία,** για να ακούσει το **«Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε**», το πρώτο Σαββατοκύριακο για να κοινωνήσει, της **Σταυροπροσκύνησης** για να πάρει ζουμπούλια ή βιολέτες, να κάνει μια προσευχή παραπάνω, σαν μία όμορφη στάση στην ρουτίνα της ζωής, η οποία, κατά τα άλλα, και δεν αλλάζει και δεν μπορεί να αλλάξει.

Το πρόγραμμα των ακολουθιών είναι φτιαγμένο έτσι, ώστε να απαιτεί την προσήλωση μοναχών ως προς το σχήμα ή την νοοτροπία, με αποτέλεσμα, για τους πολλούς, ακόμη κι αν το θέλουν, μόνο το ραδιόφωνο να είναι μία μικρή επαφή. Παρότι μπορούμε μέσω του Διαδικτύου να βρούμε τι διαβάζεται στις εκκλησιές αυτό το διάστημα, εντούτοις δεν είναι προτεραιότητα. Κάποιοι μπορεί και να εξομολογηθούν. Να αισθανθούν ότι είναι μία περίοδος στην οποία η ψυχή χρειάζεται περισσότερη γαλήνη και συμφιλίωση με τον Θεό, πάντα όμως στο πλαίσιο του τρόπου ζωής που δεν επαναδιαμορφώνεται. **Νοσταλγία.**

Για τους νεώτερους τα πράγματα είναι ακόμη πιο διαφορετικά. Στην ζωή της εικονικής πραγματικότητας, της πρόκλησης για ικανοποίηση κάθε επιθυμίας, της ανίας, του εγωκεντρισμού που μας κάνει να θέλουμε να έχουμε πάντα δίκιο, η αίσθηση ότι με τη θέλησή μας μπορούμε να περιορίσουμε το εγώ και τα δικαιώματά μας είναι εξ αρχής απορριπτέα. Άλλωστε, αυτό που ονομάζουμε πνευματικότητα, ως αναζήτηση του Θεού, καθώς και διάρκειας στην ζωή μας, είτε είναι αγάπη, είτε είναι στόχοι, είτε παρέα και συντροφικότητα, προϋποθέτει μία στόχευση που δεν περιλαμβάνεται στα must των καιρών. Οι νεώτεροι ακολουθούν την απομάκρυνση των γονέων τους. Η **Εκκλησία** αδυνατεί ή και αδιαφορεί να μιλήσει στην νέα γενιά με μιαν άλλη γλώσσα, αυτή που πηγάζει από την προσέγγιση της ζωής με βάση τα δεδομένα της. Η απόσταση αυξάνεται. Τι να πει λοιπόν η Σαρακοστή στην νέα γενιά;

Κι όμως, δεν χρειάζεται απογοήτευση, αλλά **επανευαγγελισμός.** Αντί για μαξιμαλισμούς αλάδωτου, μία πρόταση ελαφρύτερης νηστείας για τους νεώτερους, σε λιγότερα διαστήματα, αλλά σταθερά. Ένας αγώνας της **Εκκλησίας** να επαναφέρει την σημασία της Τετάρτης και της Παρασκευής ως ημερών νηστείας της οικογένειας, μαζί με την ελεημοσύνη, καθώς τα χρήματα τα οποία θα περισσέψουν από την αγορά τροφής αυτές τις ημέρες, να προσφερθούν σε κάποιους που δυσκολεύονται. Οι **Χαιρετισμοί της Παναγίας** να γίνουν ορόσημο την Παρασκευή της Σαρακοστής με ακολουθίες για τα παιδιά των σχολείων και για τους φοιτητές.

Η προτροπή για συμμετοχή στην θεία κοινωνία, με τέλεση επιπλέον λειτουργίας τις **Κυριακές της Σαρακοστής**. Η καθιέρωση ημερών προσευχής για κατηγορίες ανθρώπων που μιλούν στις ψυχές των νεώτερων, όπως οι καρκινοπαθείς, οι ηλικιωμένοι, οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι ξένοι. Και μία υπενθύμιση κάθε ημέρα της Σαρακοστής λόγων του **Ευαγγελίου** που δίνουν μίαν άλλη προοπτική σε περιστάσεις της ζωής, όπως η θλίψη, η αδυναμία συμφιλίωσης, ο θάνατος, η κατάκριση. Η **νηστεία από τα media**, έστω και μία ημέρα της εβδομάδας. Κυρίως όμως, η υπενθύμιση της παρουσίας του Χριστού ως αρχής και τέλους της ζωής όλων μας, ως βοηθού και σκεπαστή μας, για να ξαναβρούμε αυτό που μας λείπει: την αγάπη που νικά το εγώ και το παρόν!

Πηγή: pemptousia.gr/ **Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας**